

[Ib Nørland]

Dette må endda påregnes at have umiddelbar virkning, idet Elsams formand, direktør Th. Jensen, Vojens, i denne forbindelse offentligt har udtalt, at hvis regeringen fremsætter moralske forbehold over for os, kan jeg ikke forestille mig, at vi ikke ville rette os efter det.

Besvarelse (23/12 77):

Udenrigsministeren (K. B. Andersen):

I besvarelse af tidligere spørgsmål vedrørende Elsams kulindkøb i Sydafrika har jeg gjort det klart, at regeringen – uanset sit velkendte syn på den sydafrikanske apartheidpolitik – ikke har noget retligt grundlag for at gribe ind i den private handel med Sydafrika, medmindre sikkerhedsrådet gennem en beslutning i henhold til FN-pagtens kapitel VII binder medlemslandene til at foretage sådanne sanktioner.

Imidlertid vil regeringen, som det er fremgået af mit svar til fru Ebba Strange den 14. december 1977, hilse det velkommen, om danske borgere kom til den konklusion, at de vil undlade samkvem med Sydafrika på grund af apartheidpolitikken, men regeringen ønsker ikke at foreskrive enkeltpersoner eller enkeltvirksomheder, hvordan de skal optræde.

For så vidt angår Elsam, er jeg vidende om, at man løbende undersøger mulighederne for at få tilstrækkelige kulleleverancer fra andre lande end Sydafrika.

Jeg har tidligere understreget, at vi fra regeringens side går ind for økonomiske sanktioner over for det sydafrikanske apartheidstyre. Men jeg har også lagt vægt på, at sådanne foranstaltninger må have en bred international opbakning, dels for at de skal få en følelig virkning på Sydafrikas økonomi, dels for at de ikke unyttigt skal pålægge dansk erhvervsliv større byrder end dem, der pålægges erhvervslivet i de industrilande, hvormed danske virksomheder konkurrerer. Vi er derfor i drøftelse med de andre EF-lande og med de øvrige nordiske lande om iværksættelse af sådanne foranstaltninger, som vi forhåbentlig snart kan finde frem til.

Også muligheden for at skabe den nødvendige tilslutning i sikkerhedsrådet til handelsmæssige forholdsregler over for Sydafrika drøftes med disse lande. Efterhånden som der foreligger resultater af drøftelserne, vil

regeringen tage stilling til, hvilke sanktioner der kan iværksættes på handelsmæssige og andre økonomiske områder.

Til *handelsministeren* (16/12 77) af:

Nørgaard Sørensen (S):

»Hvad er ministerens begrundelse for ikke at følge egnsudviklingsrådets indstilling om, at tre fynske kommuner, Assens, Glamsbjerg og Hårby, skal ind under loven om egnsudviklingsstøtte, samt for ikke at følge Fyns amtsråds indstilling om, at yderligere to kommuner på Fyn, Bogense og Ejby, skulle ind under loven?«

(Spm. nr. 256).

Besvarelse (19/12 77):

Handelsministeren (Ivar Nørgaard):

Når egnsudviklingsrådet ikke anbefalede at inddrage Ejby og Bogense kommuner, var begrundelsen de korte afstande til Odenseområdet og til hovedvejen over Fyn. De begrænsede afstande til de allerede eksisterende bycentre i Odenseområdet såvel som i Middelfartområdet og på Sydfyn synes imidlertid ikke at kunne begrunde en forskellig stilling for Assens, Glamsbjerg og Hårby kommuner i forhold til Ejby og Bogense kommuner.

For alle fem kommuner gælder det i øvrigt, at de erhvervsmæssigt har hovedvægten på landbruget på samme måde som en række andre kommuner, der heller ikke er egnsudviklingsområder. De statistiske indikatorer, der har været anvendt ved revisionen af egnsudviklingsområdernes afgrænsning, vil i kraft af selve valget af indikatorer placere typiske landbrugsområder blandt de mindre gunstigt stillede områder, uden at det derfor har været hensigten ved hjælp af egnsudviklingsbistand at ændre sådanne områders erhvervsstruktur.

En spredning af bistanden til enkelte landbrugsprægede områder, som i øvrigt er beliggende tæt ved stærkt udviklede byområder, ville være i strid med de bestræbelser, der ligger bag den ændrede afgrænsning, nemlig at koncentrere egnsudviklingsbistanden om de områder, hvor der er de bedste udsigter til at opnå den tilsigtede udvikling inden for de industri- og serviceerhverv, som kan modtage bistand efter loven.